

Göz Bebeklerim Aktı Toprağa

– mihrimah · 13 Mayıs 2018

Göz bebeklerim aktı toprağa

Bir dua oldu uçtu ruhum
Göklere açılan avuçlarımdan
Göz bebeklerim aktı toprağa
Renklerin neşesi soldu sonsuzluğa
Dağlar anlamsız yüksek bir tümsek
Uçurumlar sonsuzluğa açılan kapısı evrenin
Hayatımın sonundaki bilmedenin
Denizler yangınlarımı söndürmüyor
Sönmüş ateşi çöllerin yalnızlık acısını dindirmiyor
Sırların anahtarı bir kelime dilimde
Kalbim üşümüş bir kuş
Sonsuzluğun kapısında titreyen
Altın bir kafes olmuş geçmişim
Zamanın enkazında ezilen düşlerime
Gümüş bir çerçeveden bakıyorum
Aynaya bakar gibi sevdiklerime
Anlatmaya yetmiyor elbet
Şiir adına yazdığım üç beş kifayetsiz kelime
Bir müsvedde gibi yaşanmış hayatımı
Beyaz sayfalara siyah kalemle
Dünyaya dik durma zamanı geçti
Bir ömür boyu yürüdüğüm bedenimle
Gökler kayboldu gözlerimin çukurlarında
Gözbebeklerim aktı toprağa
Ve renklerin neşesi soldu
Döndü kuru yaprağa

21-03-2011

Şair, Burhan AKSU